

РЕШЕНИЕ

№ 6745

гр. София, 08.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Силвия Мичева-Димитрова**

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7187** по описа за **2023** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба от "Глобал консулт БГ" ЕООД със съдебен адрес в [населено място], срещу решение № 2576 от 01.06.2023г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 93-ти състав по нахд № 1869/2023г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 000937/31.10.2022г., издадено от и.д. директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б., със седалище [населено място] към Главна дирекция "Контрол на пазара" при Комисията за защита на потребителите, с което на основание чл.210а, във вр. с чл.68в, във вр. с чл.68г, ал.4, вр. с чл.68д, ал.1 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/ на касатора е наложено наказание "имуществена санкция" в размер на 2000,00 лв.

С жалбата се твърди, че оспореното решение е постановено при допуснати съществени процесуални нарушения, материална незаконосъобразност и необоснованост. Сочи се, че в решението не е обсъдено дали нарушението е извършено виновно, респ. дали е съставомерно от субективна страна. Излагат се съображения за противоречия между мотивите на решението и диспозитива. Посочва се, че НП не отговаря на изискванията на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, тъй като не са посочени датата и мястото на нарушението и доказателствата, които го потвърждават.

Оспорват се мотивите, че касаторът е извършил нарушение и че настоящия случай не попада в обхвата на "непреодолима сила". Аргументира се и възможността нарушението да бъде определено като маловажен случай. Искането за отмяна на СРС наказателно постановление да бъде отменено изцяло. Претендира се присъждане на направените по делото разноски.

В съдебно заседание касационната жалба се поддържа от процесуален представител. Ответникът - чрез упълномощен представител, с писмен отговор и писмено становище оспорва жалбата като неоснователна и немотивирана. Подробно развива съображения за фактите и съставомерността на нарушението. Намира, че случаят не може да се определи като маловажен и че не е налице "непреодолима сила". Претендира присъждане на разноски и оспорва претенцията на касатора за присъждане на адвокатско възнаграждение като прекомерно завишена.

Заключението на прокурора е, че решението на СРС е правилно и законосъобразно. Предмет на касационно оспорване е решение № 2576 от 01.06.2023г. по нахд № 1869/2023г. на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност.

СРС е приел за установено следното: Във връзка с подаден на 17.06.2022г. в КЗП сигнал от И. М. е извършена проверка на „Глобал Консулт БГ“ ЕООД. Провереният изискал от дружеството съответните документи, които били представени на 08.07.2022г. Установен е сключен договор за туристически пакет между М. и „Г. Консулт БГ“ ЕООД по програма „Двудневна екскурзия до старите столици на България - Плиска, М., Шумен и Велики П.“ за периода 11.06.- 12.06.2022г., с настаняване в хотел три звезди в [населено място]. Офертата била съгласно сключен на 10.01.2022г. договор между „Глобал Консулт БГ“ ЕООД и хотелиера „МВ-МБ“ ООД за настаняване на туристи в семеен хотел „Замъка“ и семеен хотел „Ц.“-„Двудневна екскурзия до старите столици на България - Плиска, М., Шумен и Велики П.“, в която е отразено „Една нощувка със закуска в хотел в Шумен с три звезди“. Представено било писмено становище от управителя на дружеството, с твърдения, че при пристигане на групата в [населено място] и настаняването в хотелите „Ц.“ и „Замъка“, които били с три звезди, се установило, че има over booking и хотелите нямат възможност да настанят лицето И. М., поради което бил настанен в съседен до тях хотел, който разполагал със свободни места. След справка в Националния туристически регистър проверяващият установил, че лицето е настанено в къща за гости „А.“ с утвърдена категория две звезди, съгласно заповед № РД-25-1143/01.06.22г. на кмета на [населено място].

За извършената проверка бил съставен Констативен протокол № К-2718878/29.06.2022г. Провереният приел, че предоставената информация за вида на туристическите обекти, както и категорията на туристическия обект /къща за гости

„А.“ е невярна и може да доведе до вземане на решение от потребителите, като очакват, че ще получат туристически услуги, предлагани в хотел с три звезди, а в действителност получават туристически услуги в семейни хотели и къща за гости с две звезди, с което търговецът въвежда в заблуждение потребителите относно вида и категорията на туристическите обекти. С описаното „Г. Консулт БГ“ ЕООД използвало заблуждаваща нелоялна търговска практика, което представлява нарушение, извършено на 27.04.2022г. в [населено място], [улица], ет.1. На 13.09.2022г. бил съставен АУАН за нарушение на чл. 68в, от ЗЗП, във връзка с чл. 68д, ал. 1, вр. чл.68г, ал.4 и връчен на управителя на дружеството. Въз основа на акта за установяване на административно нарушение /АУАН/ било издадено обжалваното НП.

За да потвърди оспореното постановление СРС е приел, че при съставяне на АУАН и при издаване на НП не са допуснати нарушения, както на процесуалния, така и на материалния закон. Обсъдил е съставомерните елементи на нарушението и е приел, че административнонаказателната отговорност на дружеството е ангажирана правилно.

Настоящият съд намира, че АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП, е издаден от компетентен орган и в предвидената от закона форма. В него нарушението е описано така, както това е сторено в последствие в оспореното пред съда НП. Процесното НП е издадено също от компетентен орган, в рамките на предоставената му от закона компетентност. Както в АУАН, така и в НП подробно, ясно и недвусмислено е посочено в какво се изразява извършеното от касатора нарушение, включително времето и мястото на извършването му. Датата на нарушението е датата на подписване на договора /представения ваучер/ с потребителя, когато е поето и задължението да се изпълни предложеният туристически пакет, без да са положени дължимите усилия за това - 27.04.2022г..Мястото на нарушението е в [населено място], [улица], ет.1 – там където е сключен договорът. Предвид изложеното не може да се приеме, че е било нарушено правото на защита на касатора.

От всички събрани в производството доказателства се налага категоричен извод, че поведението на търговеца представлява нелоялна търговска практика, забранена от закона /арг. от [чл.68в от ЗЗП](#)/. От подробното описание на фактическата обстановка в НП, установена от СРС в хода на съдебното производство следва да се направи извод, че АНО е санкционирал търговеца за това, че е въвел в заблуждение потребителите относно вида и категорията на туристическите обекти, в които ще бъдат настанени и това би могло да повлияе при вземане на решение, което средният потребител не би взел, ако не е използвана тази търговска практика.На потребителите е предоставена оферта за туристически пакет, според която пътуващите ще бъдат настанени в хотел три звезди в [населено място].Същевременно къща за гости "А.", в която е настанен И.М. е с утвърдена категория две звезди. Нормативно е уредена значителна разлика в минималните задължителни изисквания за категориите туристически обекти - хотел 3 звезди и къща за гости 2 звезди. Оферта за туристически пакет, включващ ползване на хотел три звезди безспорно въвежда в заблуждение потребителя да избере този пакет пред други аналогови пакети с посочено ползване на къща за гости 2 звезди.В случая потребителят е установил разликата между приетата от него оферта и действителното положение - получаване на туристически услуги в къща за гости 2 звезди. След като предоставената от касатора информация за вида и категорията на туристическите обекти, в които ще бъдат настанени потребителите е невярна и подвеждаща и има за

резултат вземане на търговско решение, което средният потребител не би взел без използването на търговската практика, то правилно СРС е приел, че използваната от „Г. Консулт БГ“ ЕООД практика е заблуждаваща нелоялна търговска практика.

Със събраните по делото доказателства се установява, че касаторът не е положил всички дължими усилия да обезпечи изпълнението на туристическия пакет така както е обявен и приет от потребителите. Двудневната екскурзия е проведена в периода от 11.06.-12.06.2022г., а с представената по делото кореспонденция между дружеството и хотелиера „МВ-МБ“ ООД се установява, че още на 26.05.2022г., 14,53ч. служител на един от хотелите е уведомил търговеца, че след направено разпределение е установено, че четири единични стаи трябва да са извън техните хотели. Като вариант е предложено настаняване в хотел „А.“. Доказателства, че за промяната своевременно /преди началото на изпълнението на туристическия пакет/ са уведомени потребителите не са представени. Посоченото опровергава и тезата за "непреодолима сила". Невъзможността потребителите да бъдат настанени в хотел 3 звезди не е нововъзникнало, извънредно или непредотвратимо обстоятелство, а факт, който е бил известен на касатора още на 26.05.2022г.

Обстоятелството, че след изпълнението на туристическия пакет фирмата е предложила компенсации на М., които той не е приел не санира нарушението. Не е допустимо в последствие, без предварително съгласие на потребителя, да се заменя хотел с три звезди с къща за гости две звезди.

Промяната в туристическия пакет касае съществена негова част, поради което би могла да доведе и до промяна в икономическото поведение на туристите. Както е възможно да се откажат от пътуването, ако предварително са уведомени, че нощувката ще бъде в къща за гости 2 звезди, така ако още преди сключване на договора нощувката е била предложена във варианта, който реално е осъществен, е вероятно част от потребителите да не сключат договорите, тъй като разликата в минималните изисквания за категоризация на местата за настаняване е от съществено значение за тях.

Неоснователно е и възражението, касаещо субективната страна на нарушението. Отговорността на юридическото лице – търговец е обективна и безвиновна.

Санционната разпоредба – чл.210а от ЗЗП е определена правилно, като наложената имуществена санкция е в предвидения от закона минимален размер, поради което правилно не е изменена.

Районният съд правилно е приел, че в случая не са налице предпоставките по чл.28 от ЗАНН, тъй като извършеното нарушение е типично за вида си и не се установяват изключителни или многобройни смекчаващи обстоятелства, а наложената санкция е в предвидения от закона минимален размер, поради което същата не може да бъде изменена.

Във връзка с касационните възражения следва да се посочи, че с Решение № С-388/2013г. на СЕС изрично е прието, че Директивата за нелоялни търговски практики трябва да се тълкува в смисъл, че съобщаване от търговец на потребител, на погрешна информация респ. премълчаване на съществена информация е необходимо да се квалифицира като "заблуждаваща търговска практика" по смисъла на същата директива, макар че това съобщаване е засегнало един-единствен потребител.

Не се споделят и аргументите за противоречия между мотивите на решението и диспозитива, водещи до отмяна на решението. Действително на стр.3 от решението

/последните два реда/ е посочено, че събраните по делото доказателства са „недостатъчни“, за да се приеме, че е реализиран състава на нарушението, но от мотивите, касаещи правните изводи на съда недвусмислено се установява, че СРС е приел, че процесуалния и материалния закон са правилно приложени от административнонаказващия орган, в какъвто смисъл е и решението. Следователно не е налице противоречие между мотиви и диспозитив, а допускане на фактическа грешка, като вместо думата „достатъчни“ е изписана думата „недостатъчни“, което не се отразява на правилността на решението.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваното решение не страда от пороци, представляващи касационни основания за отмяната му. Същото е правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото и с оглед надлежно заявеното в писмения отговор и писменото становище искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение от ответника по касация касаторът следва да бъде осъден да заплати юрисконсултско възнаграждение в размер на 80,00 лв.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК във вр. с чл.63в, от ЗАНН ,
СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2576/01.06.2023г., постановено по нахд № 1869/2023г. по описа на Софийски районен съд, НО, 93-ти състав.

ОСЪЖДА "Глобал консулт БГ" ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на Комисия за защита на потребителите, [населено място], сумата 80,00 лв., разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.